

Så til søs

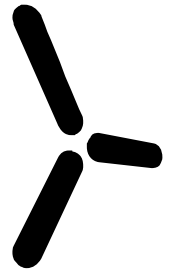
Af Søren Krohn Direktør, Vindmølleindustrien

Til næste år starter udbygningen med havvindmøller i Danmark. Bærer vi os klogt ad, har vi en enestående chance for at sikre fortsat dansk førerskab inden for vindkraft - på land såvel som på havet. Samtidig kan vi demonstrere, at kraftværkerne på havet kan levere billig elektricitet uden at belaste miljøet. Økonomien spiller en afgørende rolle for succesen, og heldigvis kan politikerne stort set selv vælge, om den pris, som elforbrugerne skal betale for strømmen fra havmøllerne, skal være billig eller dyr. Men det kræver, at de holder tungen lige i munden, når betalingsordningen for de fremtidige havmølleparker udformes.

Med vedtagelsen af Elreformen i 1999 besluttede politikerne at skabe konkurrence mellem producenterne af vedvarende energi - i dette tilfælde ejere af vindmøller på land - gennem oprettelsen af et finansielt marked for handel med vedvarende energi-beviser (VE-beviser). Det er endnu uklart, hvordan markedet kommer til at fungere, men målet er at skabe større overensstemmelse mellem produktionsomkostningerne og prisafregningen til vindmølleejerne, så udbygningen med vedvarende energi bliver så billig som mulig. Det mål kan ingen være uenig i. Nu ser det ud til, at myndighederne med djævelens vold og magt vil have alle de første 750 MW havmøller ind på VE-markedet. Det vil være som at invitere en græsk tragedie til middag, hvis den plan føres ud i livet. Hav- og landmøller er reelt to forskellige teknologier med forskellige omkostningsniveauer - i hvert fald indtil industrien kan begynde at høste stordriftsfordele i havmølleproduktionen. Havmøllerne vil i givet fald komme til at fastsætte prisen på VE-beviser. Dermed vil udbygningen og udskiftningen af vindmøller på land give pæne kapitalgevinster og blive dyrere end nødvendigt. Den gevinst, man evt. kan høste gennem et mere likvidt og effektivt VE-marked gennem inddragelsen af havmøllerne, vil blive mere end spist op af højere omkostninger for landmølleudbygningen og -udskiftningen end nødvendigt. VE-beviser fra havmøller vil komme til at virke som en sælhund i et spil kegler, og den pris, elforbrugerne skal betale for havmøllestrøm, vil blive langt dyrere end nødvendigt. Da planerne om de første 750 MW havmøller blev offentliggjort, var budskabet fra ministeriet, at man ville udbyde blokke af 150 MW i licitation. Det er efter vindmøllefabrikanternes opfattelse den eneste logiske måde at gennemføre havmølleplanerne på. Glem alt om VE-beviser for disse møller og udbyd den grønne havstrøm i fri international licitation! På den måde får man netop en markedsbaseret pris på elektriciteten. Den store fordel ved et sådant licitationssystem er, at politikerne selv kan bestemme, hvor dyr strømmen skal blive. Hvis havmøllestrømmen udbydes på 15-, 20- eller 25-årige kontrakter, som vi kender dem fra udlandet, vil regningen til elforbrugerne blive lav. Med kortere kontrakter vil regningen selvfølgelig blive højere, fordi ejerne af havmøllerne må gardere sig mod usikre priser efter kontraktens udløb. Hvis prisen på havmøllestrømmen i det mest ekstreme tilfælde skal fastsættes fra dag til dag på et VE-marked, så får elforbrugerne også den størst tænkelige

VINDMØLLEINDUSTRIEN
Vester Voldgade 106
DK 1552 København V

Tel : +45 3373 0330
Fax : +45 3373 0333
E-mail : danish@windpower.org
Internet : <http://www.windpower.org>

regning. Hvis formålet med de kommende betalingsordninger er at gøre udbygningen med vedvarende energi så billig som mulig, er en licitationsordning for havmøllerne den eneste farbare vej. Vindmøllefabrikanter og elforbrugere har en fælles interesse i at demonstrere, at havmøllestrøm kan produceres billigt, og at der er potentiale til, at det bliver endnu billigere i fremtiden. Der er ingen grund til at lade havmøllere gå planken ud ved at inddrage dem i et kompliceret og dyrt VE-marked.